

ରାମେଶ୍ୱରୀ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ସିଦ୍ଧା ଦେବୀ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଫେବୃଆରୀ 23, 1996

[ପ୍ରଧାନ ବିଚାରପତି ଏ. ଏମ୍. ଅହମଦ୍ ଏବଂ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ସୁଜାତା ଭି. ମନୋହର]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939/ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988:

ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର— ନୂତନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଚିଷ୍ଟି ରହିଛି କି— ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଛି, ଦାବିଦାର, 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 173 ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ଜମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ବିନା ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାର ଅଧିକାରୀ ହେବେ ।

ଓରିସ୍ସାଲ୍ ଜନସ୍ୱୟାଂଶ କମ୍ପାନୀ ଲିମିଟେଡ୍, ହଲଦ୍ୱାନୀ ବନାମ ଧନରାମ ସିଂ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, ଏଆଇଆର୍ (1990) ଆକ୍ଟାବାଦ 104 ଏବଂ ଯଶଞ୍ଜ ରାଓ ବନାମ କମଲାବାଇ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ, ଏଆଇଆର୍ (1990) ଏମପି 354, ମାମଲାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଛି ।

ହୁସେନ୍ କାସିମ୍ ଦାଦା ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ 9916ର [1953] ଏସସିଆର୍ 987; ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସୁପ୍ରିମ୍ ଜେନେରାଲ୍ ଫିଲ୍ଡସ୍ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ ଲିମିଟେଡ୍, [1960] 3 ଏସସିଆର୍ 640 ଏବଂ ବିଆଲ୍ ଭାଇ ନାରଜ୍ ଭାଇ ପଟେଲ ବନାମ ବିକ୍ରୟ କର ଆୟୁକ୍ତ, ଏମ୍. ପି. ଏବଂ ନାଗପୁର, ଏଆଇଆର୍ (1967) ଏସସି 344 ମାମଲା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇଥିଲା ।

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର: ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 4255/1996

11.10.1993 ତାରିଖରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏମ୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 250/1992 ରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ଏହି ଆବେଦନ ଆସିଛି ।

ଆର୍. ପି. ସିଂହଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. କେ. ପାଣ୍ଡେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

କେ. ଏମ୍. କେ. ନାୟାରଙ୍କ ପାଇଁ ବିଷ୍ଣୁ ମେହେରା ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା:

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ମଞ୍ଜୁର କରାଗଲା ।

ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି: ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 (ଏହାପରେ 'ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ' ବୋଲି କୁହାଯିବ) ଅନୁସାରେ, ମୋଟର ଦୁର୍ଘଟଣା ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିକଟରେ ଦାବି ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେବା ସହିତ ଦାବିଦାରଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଏକ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ରୁହେ କି, ଯଦ୍ୟପି ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ସେହି ଅଧିନିୟମକୁ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988 (ଏହାପରେ 'ନୂତନ ଅଧିନିୟମ' ବୋଲି କୁହାଯିବ) ଦ୍ୱାରା ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଛି?" ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ

ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ନୂତନ ଅଧିନିୟମ ଦ୍ଵାରା ରଦ୍ଦ ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କି? ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ତଥ୍ୟ ହେଉଛି ଯେ 27.5.1988 ରେ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଥିଲା ଯାହା ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିଥିଲା । ଦାବି ଆବେଦନ, 23.12.1988 ରେ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ପରେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ, 1.7.1989 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦାବି ଆବେଦନକୁ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବା ପରେ ଅର୍ଥାତ 29.6.1992 ରେ ଫଏସଲା କରାଯାଇଥିଲା । ତାହା, ଏକ ଆବେଦନ ଆଗତ କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲା । 25.9.1992 ରେ ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ଆଦେଶ ବଳରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଏହି ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଆବେଦନକାରୀ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 173 ର ସର୍ତ୍ତ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ରାଶି ଜମା କରିନାହାନ୍ତି । ଆମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିବା ନୂତନ ଆଇନର ଧାରା 173 ର କିଛି ଅଂଶକୁ ନିମ୍ନମତେ ପଢ଼ାଯାଏ:

"ଧାରା 173. ଉପ-ଧାରା (2) ର ପ୍ରାବଧାନ ଅଧୀନରେ, ଦାବି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ କୌଣସି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟତୀତ ବ୍ୟକ୍ତି, ସେହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ତାରିଖରୁ ନବେ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିପାରିବେ, ଏହି ସର୍ତ୍ତର ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସେହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅର୍ଥରାଶି ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି, ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ପଚାଶ ହଜାର ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶିର ଶତକଡ଼ା ପଚାଶ ଭାଗ ଏହି ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଟା କମ୍ ଥିବ, ଜମା କରିନାହାନ୍ତି ।"

ସ୍ଵୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ, ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଜମା କରିନଥିଲେ । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଉପସଂହାରରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଆବେଦନ ଅନୁରକ୍ଷଣୀୟ ନଥିଲା ଏବଂ ଏହାକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉକ୍ତ ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନକୁ ଆଗତ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଦ୍ଵାନ ଓକିଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଶୁଣିଛୁ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଅଧିନିୟମ ସହିତ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକୁ ଭଲଭାବେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ, ଯାହା ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ସହ ଜଡ଼ିତ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅର୍ଥ ଜମା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି ନାହିଁ ଏବଂ ଆମେ ଏହା କହିପାରିବୁ ଯେ, ରଦ୍ଦ କରାଯାଇଥିବା ଖଣ୍ଡ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରା 217 ର ଉପଧାରା (4), ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 ର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରେ । ଏହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଆମେ ନୂଆ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217 (4) ଏବଂ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 6 କୁ ପୁନଃ ଉପସ୍ଥାପନ କରିପାରିବା ।

"ଧାରା 217 (4) ଏହି ଧାରାରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ହେତୁ, ତାହା ପ୍ରତ୍ୟାହାରର ପ୍ରଭାବ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାଧାରଣ ଖଣ୍ଡ ଅଧିନିୟମ, 1897 ର ଧାରା 6 ର ସାଧାରଣ ପ୍ରୟୋଗକୁ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇବ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ନାହିଁ ।"

"ଧାରା 6. ପ୍ରତ୍ୟାହାରର ପ୍ରଭାବ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିନିୟମ କିମ୍ବା କୌଣସି (କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଅଧିନିୟମ) ପୂର୍ବରୁ ତିଆରି ହୋଇଥିବା କିମ୍ବା ଭବିଷ୍ୟତରେ ତିଆରି ହେବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ଆଇନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରେ, ସେତେବେଳେ ଯଦି ସେହି ନୂଆ ଆଇନରେ କିଛି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖାଯାଇ ନଥାଏ, ସେହି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ଵାରା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ କୌଣସି ଖରାପ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ:

(a) ଆଇନ ବାତିଲ ହେବା ସମୟରେ ଯଦି କୌଣସି ନିୟମ କିମ୍ବା ପ୍ରଥା ଆଗରୁ ଅସ୍ତିତ୍ଵରେ ନଥିଲା, ତେବେ ତାହା ଆପେ ଆପେ ପୁଣି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା;

(b) ପୁରୁଣା ଆଇନ ଥାଇ ଯେଉଁସବୁ କାମ ଆଗରୁ ଆଇନଗତ ଭାବେ କରାଯାଇ ସାରିଛି, ତାହା ବୈଧ ରହିବ, ତାହା ଭୁଲ ବୋଲି ଗଣାଯିବ ନାହିଁ କିମ୍ବା;

(c) ପୁରୁଣା ଆଇନ ଅଧୀନରେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପାଇଥିବା ଅଧିକାର କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା କୌଣସି ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଦାୟିତ୍ୱ ବାତିଲ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା;

(d) ପୁରୁଣା ଆଇନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ସମୟରେ ଯଦି କେହି ଅପରାଧ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ସେଥିପାଇଁ ମିଳିବାକୁ ଥିବା ଦଣ୍ଡ ବା ଜରିମାନା ଅଧିନିୟମ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ହ୍ରାସ ବା ଖାରଜ ହେବ ନାହିଁ କିମ୍ବା;

(e) କୌଣସି ପୁରୁଣା ଆଇନ ବାତିଲ ହେବା ଦ୍ୱାରା, ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିଥିବା କିମ୍ବା ହେବାକୁ ଥିବା କୌଣସି ତଦନ୍ତ, ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ଆଇନଗତ ପ୍ରତିକାର ଉପରେ କୌଣସି ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଏବଂ ଏଭଳି ଯେକୌଣସି ତଦନ୍ତ, ଆଇନଗତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ କିମ୍ବା ପ୍ରତିକାର ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇପାରିବ, ତାକୁ ରଖାଯାଇପାରିବ କିମ୍ବା ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ଏବଂ ଏଭଳି ଯେକୌଣସି ଜରିମାନା, ବାଜ୍ୟାସ୍ତି କିମ୍ବା ଦଣ୍ଡବିଧାନ କରାଯାଇପାରିବ, ସତେ ଯେମିତି ସେହି ବାତିଲ କରୁଥିବା ଆଇନ କିମ୍ବା ନିୟମ ଲାଗୁ ହୋଇନାହିଁ ।”

ଏବଂ ଏତିକି କହିବା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ, ନୂତନ ଅଧିନିୟମ ସ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରଭାବ ବିଶିଷ୍ଟ କରୁନାହିଁ ।

ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଏଆଇଆର୍. 1990 ଆହ୍ଲାବାଦ 104 ଏବଂ ଏଆଇଆର୍ 1990 ଏମପି 354 ମାମଲା ମାଧ୍ୟମରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 173ର ପ୍ରଥମ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଜମା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଇ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ପ୍ରଭାବିତ ହୁଏ ନାହିଁ । ତେବେ, ଏଠାରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏକ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣ ଗ୍ରହଣ କରେ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ଏକ ବିବାଦ ରହିଛି ଯାହାର ସମାଧାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଆମ ବିଚାରରେ, ହୁସେନ କାସିମ ଦାଦା ବନାମ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, 991 ରେ [1953] ଏସସିଆର 987, ବମ୍ବେ ରାଜ୍ୟ ବନାମ ସୁପ୍ରିମ ଜେନେରାଲ ଫିଲ୍ଡସ୍ ଏକ୍ସଚେଞ୍ଜ ଲିମିଟେଡ୍, [1960] 3 ଏସସିଆର 640 ଏବଂ ବିଆଇ ଭାଇ ନାରଙ୍ଗ ଏଚ. ଭାଇ ପଟେଲ ବନାମ ବିକ୍ରୟ ଟିକସ ଆୟୁକ୍ତ ଏମ. ପି. ଏବଂ ନାଗପୁର, ଏଆଇଆର (1967) ଏସସି 344 ମାମଲାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତିନୋଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହି ସମସ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଏହି ମତ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ଯେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୂତନ ଅଧିନିୟମରେ ସ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ କିମ୍ବା ଆବଶ୍ୟକ ସୂଚନା ଦ୍ୱାରା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ପିଛିଲା ଦିନରୁ ଲାଗୁ କରିବା ପାଇଁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଥମେ ଥିବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣରେ ଆବେଦନ ଦାଖଲ ହେବା ଦିନଠାରୁ ହିଁ ଆବେଦନ କରିବାର ଅଧିକାର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଏ ଏବଂ ନୂତନ ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଣୟନ ଦ୍ୱାରା ସେହି ନିହିତ ବା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଧିକାରକୁ ଛଡ଼ାଇ ନିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ, ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 173 ର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଅର୍ଥ ଜମା ନକରି ମଧ୍ୟ ଅନେଦନକରି ଆବେଦନ ଦାୟର କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତେଣୁ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ତିନୋଟି ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଆଇନ ପ୍ରାୟତଃ ସ୍ୱସ୍ତ ଭାବରେ ଛିନ୍ନ ହୋଇସାରିଥିବା ପରି ମନେହୁଏ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନ ସଫଳ ହୋଇଛି । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରାଗଲା । ଅର୍ଥ ଜମା

ଉପରେ ଜୋର ନଦେଇ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ଫର୍ଦ୍ଦିଆ କରାଯିବ। ପାଇଁ ମାମଲାଟି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦିଆଯିବ । ତେବେ, ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ରହିବ ନାହିଁ ।

ଜି. ଏନ୍.

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭୋକ୍ତାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଶ୍ରୀ ଜଗାଧାରୀ ସେଠୀ

ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ), ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।